

служба. Въ такива дни се стичатъ българи бого-
молци отъ всички краища на Цариградъ. Много
семейства дохождатъ отъ единъ-два часа далечно
разстояние съ паходъ, трамвай, желѣзница, лод-
ка или кола.

Църквата се вижда отъ далечъ и се разли-
чава по тъмно-зеления цвѣтъ на мазилката. Въ
черковния дворъ има грижливо уредена градинка
съ сѣнчести дървета. Той служи и за училищетъ
дворъ на децата отъ българското основно учили-
ще въ Фенеръ, което се помещава въ метоха.

Черквата Св. Стефанъ би представлявала единъ
самотенъ паметникъ въ тоя кварталъ, ако срещу нея
не се намираше стариятъ метохъ, който я свързва съ
миналото и буди въ посетителя историческо лю-
бопитство. По смисълъ и значение тя е наистина
единъ величавъ паметникъ за българите. Само
когато гледаме назадъ въ миналото, можемъ да
проникнемъ въ дълбокия смисълъ на тая българ-
ска базилика. Нейното историческо значение е мно-
го по-голѣмо, отколкото настоящето. Впечатление-
то на чужденеца, който я посещава, не може да
бъде тѣй силно, както на българина, който за
пръвъ пътъ идва тукъ. На чужденеца тя говори
на очите и буди любопитството му отъ естети-
ческо и архитектурно гледище; а на българина тя
му говори на сърдцето съ трепета на родните
сѫдбини и съ спомените на едно свѣтло минало.
Като триумфъ на българските идеали и борби за
духовна свобода, вѣра и езикъ, тя ще остане па-
метникъ-светиня за цѣлокупния български народъ.